

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3163/2023. (IV. 6.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Schneider és Pataki Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában egyrészt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzése megsemmisítését kérte az Alaptörvény I. cikke, VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1)–(3) bekezdései, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, valamint XX. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással. Az indítványozó másrészt az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnt.) 22/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott bírósági iratok szerint a következő. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy kapcsolattartás végrehajtására irányuló eljárás volt, amelyet az indítványozó azért kezdeményezett, mert 2020. december 24-én és 25-én esedékes időszakos kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat az édesanya megszegte azzal, hogy a gyermek eredeti személyi okmányait nem adta át az indítványozó édesapának. Kérelmében előadta, hogy bár a jogerős kapcsolattartási ítélet alapján (a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.637.289/2019/6. számú ítéletével módosított Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.XI.30.598/2018/67. számú ítélete) jogosult lenne a gyermekkel külföldre utazni, okmányok hiányában ezt nem tudja megtenni.
- [3] A Budai Központi Kerületi Bíróság 15.Pk.40.023/2021/11. számú elsőfokú végzésében megállapította a kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegését. A végzés indokolása szerint „[á]ltalános bírói gyakorlat, hogy a bíróság külön nem rendelkezik a kiskorú személyazonosságát közhitelesen tanúsító okiratok átadásáról, mert az a Ptk. [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény] 4:178. § (1) bekezdésébe foglalt zavartalan kapcsolattartásnak értelemszerű feltétele. A kapcsolattartó szülőt pedig terhelhetik ebben az időszakban a kiskorú személyazonosságának igazolására vonatkozó vagy egészségügyi, baleseti ellátásának igénybevételével kapcsolatos kötelezettségek” (Indokolás 5. oldal utolsó előtti bekezdése). A Budai Központi Kerületi Bíróság végzésében foglaltak szerint „a Ptk. 4:178. § (1) bekezdése alapján a zavartalan kapcsolattartás körébe tartozik a külön ítéleti kiemelés nélkül is a kiskorú személyazonosságát közhitelesen tanúsító okiratoknak a kapcsolattartó szülő részére történő átadása” (Indokolás 5. oldal utolsó bekezdése). Mindezek alapján a bíróság a kérelmezett édesanya felróhatóságát állapította meg a zavartalan kapcsolattartás megghiúsítása körében.
- [4] A Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzésével az elsőfokú döntést megváltoztatta, és a kérelmet elutasította. A bíróság megállapította, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegése esetén rendelhető el a végrehajtás. Jelen ügyben a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az alapul

szolgáló határozatok nem tartalmaznak rendelkezéseket az iratok átadására: „Az okmányok átadására akkor lehetne kötelezni az édesanyát, ha azt a végrehajtás alapjául szolgáló határozat tartalmazná, vagy a konkrét kapcsolattartási alkalom esetén azt ténylegesen és igazoltan zavarná az okmányok hiánya. Jelen ügyben egyik eset sem állt fenn” (Indokolás [34]–[35]).

- [5] 2. Ezt követően nyújtotta be az indítványozó alkotmányjogi panaszát, amelyben a következőkre hivatkozott.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint nem kell igazolnia, hogy valamely közös program a gyermekkel az okiratok hiányában maradt el, ugyanis önmagában az okiratok hiánya veszélyezteti a gyermeket, így például nem részesülhet kellő orvosi ellátásban. A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése alapján a gondozó szülő köteles gyermeket a kapcsolattartásra felkészítve átadni, ami magába foglalja a személyazonosításra alkalmas fényképes okmányok, valamint a lakcímkártya és a TAJ-kártya, továbbá az útlevel eredeti példányban történő átadásának a kötelezettségét. Ezen okmányok hiányában a kapcsolattartás zavartalansága meghiúsul. A bíróság az indítványozó szerint nem volt figyelemmel a szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való jogára, amely alapvető jog, és amelynek zavartalanságát az államnak a bíróságok útján biztosítani kell [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdés, VI. cikk (1) bekezdés, XVI. cikk (2) bekezdés].
- [7] A Fővárosi Törvényszék – az indítványozó érvelése szerint – a gyermek gondoskodáshoz való jogát [XVI. cikk (3) bekezdése] nem vette figyelembe döntése meghozatal során. Az a bírói jogértelmezés, amely felmenti az anyát azért, mert a kapcsolattartások idejére nem adja át az indítványozónak a gyermek személyes okmányait, az indítvány szerint az Alaptörvény XVI. cikkébe és VI. cikk (1) bekezdésébe ütközik.
- [8] A gyermek okmányai átadásának elmulasztása és az ezt jóváhagyó bírósági döntés folytán sérül az indítványozó lelki egészséghez való joga is [Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése], ugyanis őt „lelki traumának teszik ki” a gyermek okmányainak negligálásával.
- [9] Nem minősíthető az indítványozó szerint tisztességes eljárásnak [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], hogy az indítványozó minden ügyében a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf. tanácsa jár el, hiába kérte, hogy ügyében más – számára kedvezőbbnek tűnő gyakorlatot folytató – tanács ítélkezzen, illetve, hogy a széttartó gyakorlatot egységesítsék.
- [10] Az indítványozó mindezekén túl kérte a Bpnt. 22/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Indítványában ezzel összefüggésben mindösszesen arra hivatkozott, hogy azért lenne célszerű a jogszabály megsemmisítése, hogy „a jövőben ne merüljön fel a jogalkalmazókban kétely, hogy a Ptk. kógens szabályainak megsértése esetén is helye van a kapcsolattartást végrehajtásának elrendelésére”.

II.

- [11] 1. Az Alaptörvény indítványban hivatkozott rendelkezései:

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. [...]”

„XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük tanítását.”

„XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

[12] 2. A Bpnt. támadott rendelkezése:

„22/A. § (1) A bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását – végrehajtható okirat kiállítása nélkül – végzéssel rendeli el. E végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.”

III.

- [13] 1. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit a jelen ügyben az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [14] Az indítvány az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül érkezett, ugyanis az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzését 2022. január 21-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2022. március 17-én nyújtotta be. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló kérelem tárgyában hozott döntés alkotmányjogi panasszal támadható {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [9]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, ugyanis a nemperes eljárásban kérelmezőként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A jogi képviselő meghatalmazását csatolták.
- [15] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában az indítványozó megjelölte az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseinek sérelmét. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében azonban az Alaptörvény I. cikke az állam kötelezettségeit határozza meg az alapjogok védelme és biztosítása érdekében, és nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így közvetlenül e rendelkezés vonatkozásában nincs helye alkotmányjogi panasznak [lásd például: 3231/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [8]].
- [16] Az indítvány egy része ezen túl nem az indítványozó saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.XI.30.598/2018/67. számú ítélete értelmében a gyermek felett a szülői felügyeleti jogot nem az indítványozó, hanem az édesanya gyakorolja, az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdésére alapított kérelem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben érdemi elbírálásra nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7]}.
- [17] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott indítvány ugyan állítja a Bpnt. 22/A. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és kéri a megsemmisítését, de állítását alkotmányjogi érvekkel nem támasztja alá, ezen belül nem jelöli meg azt az alaptörvényi rendelkezést, amelyet a Bpnt. 22/A. § (1) bekezdése sértene. Így az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményeknek. A határozott kérelem követelménye ugyanis magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya [lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]] az ügy érdemi elbírálásának akadálya” [lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]].

- [18] Mindezek alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz nem felel meg az érdemi vizsgálatot megalapozó feltételeknek, így azt az Alkotmánybíróság visszautasította.
- [19] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek az alábbiak szerint részben tesz eleget. Az indítványozó ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, valamint XX. cikk (1) bekezdésének a sérelmére vonatkozóan alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást nem adott elő. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, valamint XX. cikk (1) bekezdésének sérelmét csupán állította az indítványozó, de semmivel nem indokolta a konkrét alapjogsérelmet, vagyis nem jelölte meg, hogy a támadott végzés miért és mennyiben okozta a jogorvoslathoz való joga, vagy testi és lelki egészséghez való joga sérelmét, csupán az okmányok átadásának elmaradásából keletkező kellemetlenséget állította. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában továbbá nem mutatta be, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben okozzák e rendelkezés sérelmét, tehát nem hivatkozott olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni. E tekintetben ezért a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt követelményének, és annak elbírálására nincs lehetőség.
- [20] A fentiek szerint a bírói döntéseket az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és ezzel összefüggésben a XVI. cikk (2) bekezdése alapján támadó indítvány felel meg az Abtv. szerinti, befogadásra vonatkozó törvényi feltételeknek.
- [21] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában foglalt megállapításai szerint a kapcsolattartás a gyermek személyi okmányainak elmaradása miatti zavartalanságának kérdéskörét érintő indítvány megfelel az Abtv. 29. §-ában írt befogadási feltételnek. A hasonló tárgyú ügyben hozott 3351/2022. (VII. 25.) AB határozatban (Indokolás [22]), valamint 3439/2022. (X. 28.) AB határozatban (Indokolás [27]) foglaltakra tekintettel az ügy felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [22] Az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján külön befogadási eljárás lefolytatása nélkül érdemben bírálta el az ügyet.

IV.

- [23] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.
- [24] 1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra-védelem [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermeknek a gondoskodáshoz [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] és a szülőnek a neveléshez való joga [Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés] részeként alapjogi rangra emelt jogosultság [3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [19], [21]–[23], [25], [28]; 3066/2022. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [20], [30]].
- [25] Az Alkotmánybíróságnak ennek tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a Fővárosi Törvényszék jogértelmezése korlátozta-e az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a XVI. cikk (2) bekezdése által biztosított kapcsolattartási jogát, és amennyiben igen, e korlátozás alkotmányos szempontból igazolható-e. Ez a következő két, egymással összefüggő kérdéstől függ: egyrészt a kapcsolattartáshoz való jog korlátozására vezet-e, ha a szülő a kapcsolattartás ideje alatt nincs a gyermek hatósági igazolványainak a birtokában; illetve másrészt az okmányok átadásának elmaradása indokot adhat-e végrehajtási eljárás megindítására a hatályos szakjogi szabályok keretei között. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy egy, a most vizsgálthoz hasonló ügyekben már elvi jelleggel állást foglalt ezekben a kérdésekben [3351/2022. (VII. 25.) AB határozat, a továbbiakban: Abh., 3439/2022. (X. 28.) AB határozat]. Jelen ügy vizsgálata során e határozatok alapulvételével járt el az Alkotmánybíróság.
- [26] 2. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban megfogalmazta, hogy az „elvitel joga” is megilleti a különélő szülőt a kapcsolattartás keretén belül: „a hatályos jogszabályok értelmében a különélő szülő nemcsak meglátogathatja a gyermekét, hanem – a visszavitel kötelezettségével – főszabály szerint el is viheti őt a lakóhelyéről vagy szokásos tartózkodási helyéről, és az elvitel joga – ha a bíróság vagy a gyámhatóság a gyermek érdekében eltérően nem rendelkezik – kiterjed a gyermek meghatározott időtartamú külföldre vitelére is” (Indokolás [37]). Ezzel összefüggésben mutatott rá a testület az Abh.-ban arra is, hogy mit tekint alkotmányos értelemben a kapcsolattartás zavartalan megvalósulásának: „Ha a gyermek igazolványainak hiánya miatt a különélő szülőnek

esetleg hatósági intézkedéstől kell tartania, vagy betegség esetében a gyermek orvosi vagy gyógyszerellátása veszélybe kerülhet, illetve a közös program földrajzi értelemben vagy más módon indokolatlanul korlátozottá válik, akkor a kapcsolattartás zavartalansága csorbát szenved, és annak korlátozása megállapítható” (Abh., Indokolás [49]–[50]). Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra a következtetésre jutott, hogy „a kapcsolattartás jogszabályi és hatósági/bírósági döntés keretein belüli tartalmi és földrajzi értelemben vett zavartalansága alkotmányjogi értelemben immanens részét képezi a kapcsolattartáshoz való jognak. A kapcsolattartás zavartalansága pedig nem biztosított, ha a különélő szülő nem rendelkezik a gyermek szükséges hatósági igazolványaival.” (Indokolás [51])

- [27] Az Abh. értelmében a vizsgálat kiindulópontja mindenkor a kapcsolattartásnak a kapcsolattartási döntés (egyezség) keretein belüli zavartalansága, ezen belül „egyes igazolványok (például: személyazonosító okmány és TAJ-kártya) átadásának hiánya minden esetben akadály a az elvitel jogával rendelkező szülő alkotmányos jogai gyakorlásának, míg más igazolványok (például az útlevél) esetében ezek átadására nem minden esetben, hanem a körülményektől függően lehet szükség (figyelembe veendő például, hogy a különélő szülő rendelkezik-e és ha igen, milyen körben a gyermek külföldre vitelének jogával stb.)” (Indokolás [61]).
- [28] Mivel jelen ügyben a gondozó szülő a gyermek egyetlen hatósági igazolványát sem bocsátotta az elvitel jogát jogszerűen gyakorló, indítványozó (különélő) szülő rendelkezésére, fentiek szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a XVI. cikk (2) bekezdése által biztosított kapcsolattartáshoz való jogának korlátozása megállapítható.
- [29] 3. Ezt követően az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a kapcsolattartáshoz való jognak a gyermek okmányai át nem adása útján megvalósuló korlátozása érvényesíthető-e végrehajtási eljárásban akkor, ha az okmányok átadásáról a felek egyezsége vagy a bírósági/hatósági döntés hallgat.
- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában „a gyermek okmányainak át nem adásával kapcsolatos végrehajtási kérelem nem mutat túl a jóváhagyott – a gyermek elvitelének a jogát biztosító – egyezsége, hanem éppen annak végrehajtására irányul. A kapcsolattartás zavartalanságának része ugyanis, hogy az elvitel jogát jogszerűen gyakorló szülő a gyermek szükséges hatósági igazolványainak a birtokában legyen a kapcsolattartás ideje alatt. A Bpnt. 22/B. § (4) bekezdés d) pontja kifejezetten a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősíti, ha a kapcsolattartásra kötelezett neki felróható okból »egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.«” (Abh., Indokolás [59])
- [31] Ennek alapján a Fővárosi Törvényszék azon jogértelemezése, amely a Bpnt. 22/A. § (1) bekezdése, valamint a 22/C. § (2) bekezdése alapján azt állapította meg, hogy nem lehet elrendelni a gyermek szükséges személyes okmányainak a kapcsolattartás idejére történő átadását az elvitel jogát gyakorló szülő számára, ha arról a felek egyezsége külön nem rendelkezik – akadályozta az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a XVI. cikk (2) bekezdése által biztosított kapcsolattartáshoz való jognak a maga teljességében történő gyakorlását, amely az elvitel jogát (és a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.XI.30.598/2018/67. számú ítélete alapján a külföldre vitel jogát is) kifejezetten biztosította.
- [32] A korlátozás szükségessége nem támasztható alá alkotmányos indokkal [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is megerősíti, hogy „egyes igazolványok (például: személyazonosító okmány és TAJ-kártya) átadásának hiánya minden esetben akadály a az elvitel jogával rendelkező szülő alkotmányos jogai gyakorlásának, míg más igazolványok (például az útlevél) esetében ezek átadására nem minden esetben, hanem a körülményektől függően lehet szükség [...]” (Abh., Indokolás [61])
- [33] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, illetve ezzel összefüggésben az Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdésének a sérelmét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.634.962/2021/5. számú végzését a rendelkező részben foglaltak szerint megsemmisítette.

Budapest, 2023. március 21.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/884/2022.

